

GEDACHTEN BIJ EEN GROENE TAK ...

Begin januari op een mooie niet-winterse dag was ik in de tuin aan het werk geweest. Opruimen van dor materiaal en hier en daar wat wegsnoeien van een paar overtollige takken. Daarbij was ook een tak van een altijdgroene heester.

Omdat we het eigenlijk zonde vonden deze groene tak midden in de kleurloze, grauwe wintertijd al aan de groenbak toe te vertrouwen, werd hij na nog wat fatsoeneren in een glazen vaas gezet op de keukentafel.

Daar stond hij dan, netjes voorzien van vers water. Bij iedere maaltijd kwam de tak bij ons in de kijkers en na enige tijd constateerden we, dat de eindtoppen groener werden en bladgroei begonnen te vertonen. Eerst nog aarzelend, maar na een paar weken volop groei van verse scheuten en diverse jonge lichtgroene bladeren. Steeds groter werden de bladeren en steeds groener en na een week of vier kwam er al een tweede etage groei bij.

Daar sta je dan toch wel van te kijken! Want wat was er nu eigenlijk aan de hand? Daar stond een tak te groeien zonder aan een struik of boom vast te zitten.

De aanvoer van stoffen om uit te kunnen groeien bestond dus louter uit het door ons wel steeds aangevulde water uit de kraan. En verder was er dan de winterse, misschien soms wel wat duffe, te weinig geventileerde lucht van de keuken. En daar deed hij het mee!

Hoe is het nou toch mogelijk om nieuwe bladeren en scheuten te vormen enkel en alleen uit water en lucht?

Maar als je doordenkt, is het nog veel gekker! Want blad en scheut bestaan voor een groot deel uit koolstof. En die kun je in het water of de lucht toch niet zien en ook niet pakken. Toch ziet de tak kans om uit water, dat bestaat uit waterstof (H) en zuurstof (O), en lucht, dat bestaat uit diverse onzichtbare gassen met o. a. kooldioxide (CO₂) ingewikkelde stoffen op te bouwen zoals suikers.

En daarmee werden dus de scheuten en bladeren gevormd. Dat lijkt toch wel op een tovertruuk; temeer omdat die tak wel degelijk iets tastbaars en zichtbaars is. Daar kun je dus de kachel mee stoken (hout) of daar wordt turf en steenkool van gevormd, die ook in de kachel verbrand kunnen worden.

En wat hou je dan weer over? Juist: wat gas, dat door de schoorsteen verdwijnt en wat as, dat de tuin ingaat. Bijna niets dus, zou je denken. En toch was die tak er wel degelijk en hij groeide uit water en lucht. We hebben het zelf gezien.

J. v. T.